

Afstand ved den ene Ende af en Kyststrækning og en enkelt Ruserække i lang Afstand derfra, hvorved en lang Kyststrækning kunde „besættes“, uden dog at være tilstrækkelig udnyttet. For at forhindre dette foreslaar man, at Afstanden mellem to Aalegaarde paa en saadan i øvrigt besat Kyststrækning intetsteds maa være over 600 Favne.

Det kan selvfølgelig endnu mindre være Meningen, at en Kystejer ved at besætte en Del af sin Kyst skal kunne opnaa at faa hele sin Kyst betragtet som fuldt besat. Det er kun for den Del af hans Kyst, som han virkelig har besat paa den ovenfor angivne Maade, at han nyder den særlige Beskyttelse. Dette har man udtalt ved i Forslaget at fremhæve, at en Kyststrækning kan være helt eller delvis besat, og at Beskyttelsen kun gælder for Kysten eller en Del af den, for saa vidt den er besat.

Kommissionen er dernæst enedes om nogle nødvendige, Forslaget supplerende Bestemmelser. Man har saaledes foreslaaet, at den til Fiskeri med Aalegaarde berettigede er pligtig til, saafremt han i det paagældende Efteraar vil benytte sin Aalegaardsret, inden 1. August at have udsat den yderste Hovedpæl og desuden en af Aalegaardens inderste Pæle, der tilligemed Hovedpælen kan angive Aalegaardens Retning.

Dette Forslag behøver neppe nogen Kommentar. Det er selvfølgelig nødvendigt, hvis den fri Fisker overhovedet skal kunne gøre nogen Brug af Adgangen til at sætte Ruser, at han, inden han skal begynde sit Fiskeri, og medens Fiskerne indbyrdes ordne dette, ved, hvor og i hvilken Retning Kystejernens Aalegaarde ville blive udsatte. Kommissionen har ikke ment at kunne angive nogen mere praktisk Maade, hvorpaa dette vil kunne udføres end ved, at det paalægges Kystejerne at udsætte to af de til Aalegaarden hørende Pæle, hvoraf den ene Hovedpælen, og at dette sker inden 1. August. Selvfølgelig vil det for at opnaa den foreslaaede Beskyttelse ikke være tilstrækkeligt, at Kystejerne udsætte Pælene; først naar Redskabet udsættes, indtræder denne, saaledes som ogsaa foreslaaet, og ophører, saa snart det inddrages efter endt Fiskeri.

Endvidere har Kommissionen ment det nødvendigt, at der fra ovenstaaende Regler for Aalefiskeriets Drift undtages Bugter af saa ringe Bredde eller med saa smalt Indløb, at Anbringelse af Ruser ud for Aalegaardene ikke kan foretages, uden at saadanne Ruser komme til at staa i en Retning paa tvers af en eller flere af de indre Aalegaarde. I saadanne Tilfælde vil den fri Fisker jo nemlig ganske kunne hindre Aalenes Gang til Aalegaardene. Kommissionen anser det for umuligt at give fyldestgørende almenyldige Regler for saadanne Tilfælde, men foreslaar, at der i en eventuel Lov tildeles Landbrugsministeren Bemyndigelse til, hvor Forholdene ere som nys beskrevet, at fastsætte særlige Afstande for Fiskeri med Ruser ud for Aalegaardene, eventuelt helt forbyde saadant Fiskeri ud for dem, alt dog kun efter forudgaaet Undersøgelse og Forhandling med de i Sagen interesserede.

Ved Slutningsbestemmelserne „De foranstaaende Bestemmelser berøre ikke den videregaaende Ret til Aalefiskeri, der maatte tilkomme nogen ifølge særlig Adkomst“ er tilsigtet at skærme Aalegaardsfiskerierne paa Steder, hvor der findes ganske speciel Adkomst og særegen Udsættelsesmaade, saaledes f. Eks. i Øresunds nordlige Del, hvor der, som ovenfor nævnt, findes Forhold af særegen Natur, og hvor Redskaberne ikke udsættes ved Pæle, nedrammede i Bunden.

Kommissionens Forslag omhandler udelukkende de til Fangst af Ruseaal tjenlige Redskaber. Med Hensyn til Spørgsmaalet om i hvilken Afstand fra udsatte Aalegaarde Fiskeredskaber, ikke tjenlige til Fangst af Ruseaal, kunne sættes uden at skade Fiskeriet med Aalegaarde, da forudsætter Kommissionen, at ordnende Bestemmelser herfor ville blive trufne i den Paragraf af Fiskeriloven, der kommer til at indeholde slige Ordens- og Afstandsbestemmelser, og at der da ved Affattelsen af disse tages Hensyn ikke alene til Afstanden, men ogsaa til Retningen, hvori de nævnte Redskaber udsættes.

Bestemmelser vedrørende Straf og Paatale for Overtrædelse af Lovforslagets Regler har Kommissionen ikke optaget i sit Forslag, da man er gaaet ud fra, at Kommissionens Forslag skal indgaa som en enkelt Paragraf i et eventuelt Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri og at som Følge heraf saadanne Bestemmelser rettest høre hjemme andre Steder i Loven. Kommissionen skal kun antyde, at efter dens Mening bør ved Overtrædelse af de foreslaaede Regler den fri Fisker saavel ikendes Straf